

19de JAARGANG, NR. 362
13 SEPTEMBER 2021

IN DIT NUMMER:

1 BERICHTEN

5 JAZZ OP PAPIER

6 JAZZ OP DE PLAAT

Fay Claassen, Nathalie Loriers,
Joris Roelofs, Oene van Geel e.a.

9 JAZZ OP HET PODIUM

Shai Maestro, Jazz Middelheim e.a.

EN VERDER (ONDER MEER):

20 Holland Ray Crawford (Erik M. Frans)

25 Europe Jazz Media Chart september

18 JAAR JAZZFLITS

01 09 2003 - 01 09 2021

NR. 363 KOMT 4 OKTOBER UIT

BERICHTEN

'What Kinda Bird Is This?' is genomineerd voor de Edison Publieksprijs.

Eric Ineke JazzExpress in de race voor Edison Publieksprijs

'What Kinda Bird Is This?', het zevende album van de Eric Ineke JazzXpress, is samen met nog negen andere platen genomineerd voor de Edison Jazzism Publieksprijs 2021. Op het album brengt de JazzXpress samen met speciale gast altsaxofoniste Tineke Postma een ode aan Charlie Parker. In de race om de prijs moet Ineke het opnemen tegen onder anderen saxofonist Yuri Honing ('Bluebeard'), zangeres Fay Claassen ('Close To You'), Idema/Serierse Quartet ('Motus'), zangeres Sanne Rambags ('Sonna') en het Metropole Orkest met Ack van Rooyen ('Then And Now'). Tot 29 augustus kon eenieder via een website een stem uitbrengen op zijn of haar favoriete album. De Edison Stichting zal dit najaar de winnaar 'op gepaste wijze' bekendmaken.

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

TINEKE POSTMA EN FAY CLAASSEN GENOMINEERD VOOR EDISON JAZZ 2021

Platen van onder anderen saxofoniste Tineke Postma en zangeres Fay Claassen zijn genomineerd voor een Edison Jazz 2021. In totaal vijftien albums dingen naar een Edison mee in vijf categorieën. De winnaars worden in het najaar op een nog nader te bepalen moment bekendgemaakt.

De jury, met onder anderen Michelle Kuypers (programmeur North Sea Jazz Festival), Annie van der Velde (hoofdredacteur Jazzism), Imme Schade van Westrum (journalist) en Co de Kloet (radiomaker), stelde de volgende lijst van nominaties op:

Nationaal:

Keyo	K.O. Brass
Tineke Postma	Freya
Sun-Mi Hong Quartet	A Self-Strewn Portrait

Internationaal:

Joshua Redman	RoundAgain
Ambrose Akinmusire	On The Tender Spot Of Every Calloused Moment
Nubya Garcia	Source

Vocaal Nationaal:

Yasam Hancilar Band	Rush Hour
Fay Claassen	Close To You
Sanne Rambags	Sonna

Vocaal Internationaal:

Kurt Elling & Danilo Perez	Secrets Are The Best Stories
Gregory Porter	All Rise
Tom Misch & Yussef Dayes	What Kinda Music

Het Document:

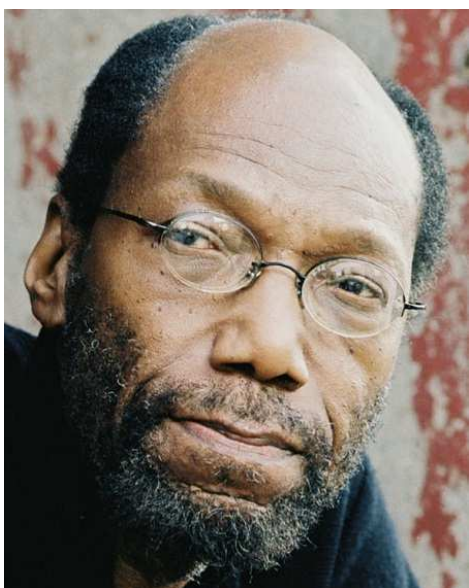
Ann Burton	Early Blue
Metropole Orkest & Ack van Rooyen	Then And Now
Diverse artiesten	Blue Note Re: Imagined

ACTUELE CONCERTVERSLAGEN OP ONZE WEBSITE

Wij publiceren concertverslagen direct na binnenkomst op onze website. U hoeft dus niet te wachten tot ze hier in het blad verschijnen. Kijk voor de laatste concertverslagen op <http://www.jazzflits.nl>. U vindt ze rechtsboven.

Village Vanguard heropent

De legendarische New Yorkse jazzclub Village Vanguard opent op 14 september weer de deuren voor het publiek. De club was vanwege de coronapandemie gesloten sinds maart 2020. Wel werden sinds juni 2020 concerten via een livestream aangeboden. Maar nu kan iedereen van boven de achttien met een vaccinatiebewijs de muziek weer ter plekke beluisteren. Concertkaarten kunnen alleen vooraf via de website worden gekocht. Het startschot wordt gegeven door trompettist Ron Miles en zijn groep, die tot en met 19 september optreden in de club. Hij neemt gitarist Bill Frisell, pianist Jason Moran, bassist Thomas Morgan en drummer Brian Blade mee.

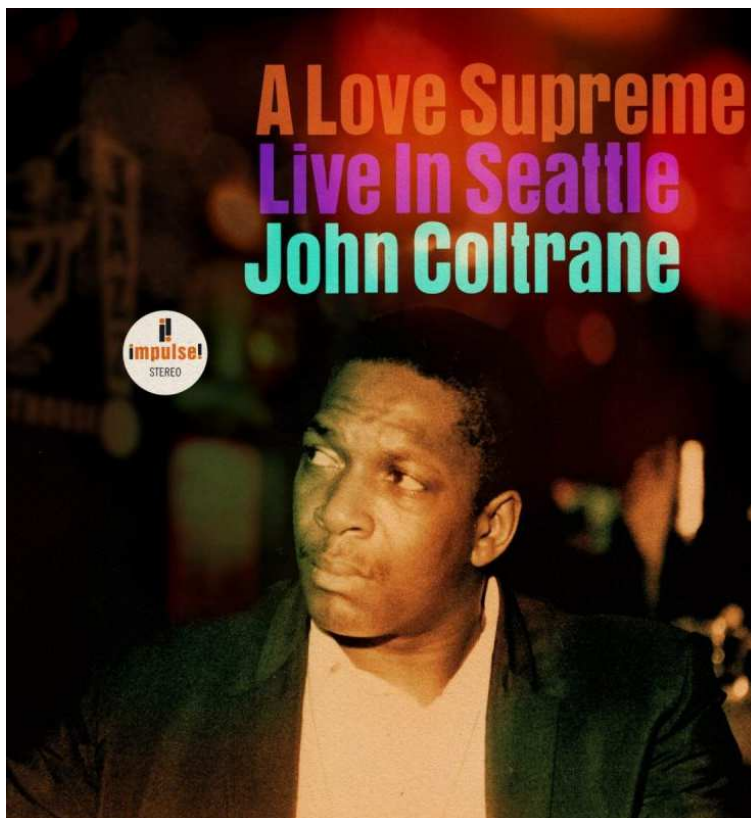

Charles Tolliver. (Foto: Jimmy Katz)

Label Strata-East viert vijftigjarig bestaan in Birdland

Om te vieren dat het label Strata-East dit jaar vijftig jaar bestaat gaven de Strata-East All Stars in de New Yorkse jazzclub Birdland van 31 augustus tot en met 4 september een reeks concerten. Natuurlijk met mede-oprichter **Charles Tolliver** op trompet en verder tenorsaxofonist Billy Harper, pianist George Cables, bassist Buster Williams en drummer Lenny White. Het laatste concert was ook via een livestream te volgen. Strata-East werd in 1971 opgericht door Charles Tolliver en Stanley Cowell. In de catalogus zit werk van Gil Scott-Heron, Pharoah Sanders, Clifford Jordan, Shirley Scott, Max Roach's M'Boom, Jayne Cortez en de Heath Brothers.

Heeft u jazznieuws?
Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

AMERIKAANSE LIVE-UITVOERING VAN JOHN COLTRANE'S 'A LOVE SUPREME' OP PLAAT UIT

Begin oktober verschijnt bij Impulse! Records een live-uitvoering van John Coltrane's complete album 'A Love Supreme' op plaat. De opnames werden gemaakt in de Penthouse in Seattle, waar de saxofonist de stukken van zijn gelijknamige studioalbum in oktober 1965 speelde met onder anderen saxofonist Pharoah Sanders. De opnamen werden gemaakt door een vriend met apparatuur van de club en kwamen recentelijk boven water.

Het is niet de eerste live-uitvoering van 'A Love Supreme' die op plaat verschijnt. In 2002 bracht Impulse! al een live-uitvoering op de markt die in juli 1965 in het Franse Antibes werd gemaakt. Daar trad Coltrane op met zijn kwartet met pianist McCoy Tyner, bassist Jimmy Garrison en drummer Elvin Jones. In Seattle was deze formatie uitgebreid met tenorist Pharoah Sanders, altist Carlos Ward en tweede bassist Donald 'Rafael' Garrett. Coltrane trad in oktober 1965 een week lang in Seattle op.

Nederlandse podia roepen Week van de Jazz in het leven

De 34 podia en festivals van de Vereniging Nederlandse Jazzpodia en Jazzfestival (VNJJ) hebben een Week van de Jazz in het leven geroepen. Die vindt voor het eerst van 25 april tot en met 1 mei 2022 plaats. Het evenement is gekoppeld aan de International Jazz Day 2022. Die jazzdag is een initiatief van Unesco en staat ieder jaar wereldwijd op 30 april op de kalender. Onderdeel van de week is de Week van de Jazz Compositieopdracht. Daarvoor is een budget van 100.000 euro beschikbaar, dat is gefourneerd door onder meer Buma Cultuur. Tien componisten verspreid over Nederland mogen in het kader van de opdracht een stuk schrijven en dat tijdens de Week van de Jazz presenteren in een bezetting naar keuze. Het budget is bestemd voor de compositieopdracht, repetities, reiskosten en de presentatie.

Festival Jazz by the Sea gaat ook dit jaar niet door

Het festival Jazz by the Sea in Domburg gaan dit jaar opnieuw niet door. Het stond in de agenda voor 17 tot en met 19 september. De organisatie hoopte op een versoepeling van de coronamaatregelen, maar begin augustus is vastgesteld dat die er niet tijdig kwam. Een alternatieve opzet bleek niet haalbaar. Het volgende festival is in september 2022.

Jan Laerbuch Swing Club pakt in Breda de draad weer op

Op 19 september heropent in Golden Tulip Keyser Breda de Swing Club van saxofonist Jan Laerbuch zijn deuren. Die waren sinds 19 januari 2020 vanwege corona gesloten. Voor het komende seizoen zijn zeven concerten gepland. Nader informatie volgt.

Brussels Jazz Weekend lanceert platform voor opkomend jazztalent

Om nieuwe Brusselse jazzformaties voor te stellen aan een groter publiek heeft het Brussels Jazz Weekend deze zomer een platform op internet in het leven geroepen onder de naam Brussels Jazz Alert. Elke maand wordt daar de schijnwerper op één nieuwe jazzformatie gezet. Dat gebeurt op verschillende manieren. Met onder meer een podcast (met reporter Pauline Augustyn) en een foto-reportage (met fotograaf Monday Jr.). De maand wordt telkens afgesloten met een showcase in een Brusselse club. Elke band maakt voor deze showcase trouwens een unieke compositie met als thema 'Brussel'. Later dit jaar zijn alle showcases te beluisteren op Kiosk Radio. Sinds 24 augustus staat op Brussels Jazz Alert TUKAN centraal. De showcase van deze groep is op 14 september in café de Monk. In de wachtrij voor een plek op de Brussels Jazz Alert staan Aishinka, Lupa Gang Gang, ECHT! en Nabou. Alle Alert-artiesten zijn opnieuw te zien op een podium van Brussels Jazz Weekend op 27, 28 en 29 mei 2022.

Meer info: www.brusselsjazzalert.be

Rotterdam krijgt Rita Reysingel

In de nieuwe Rotterdamse wijk Nieuw Kralingen wordt een singel vernoemd naar oud-Rotterdammer Rita Reys. De wijk is gelegen tussen het Kralingse Bos en de spoorbaan. Niet alleen zangeres Reys wordt op deze wijze geëerd. Ook de namen van bijvoorbeeld oud-premier Ruud Lubbers, bokser Bep van Klaveren en het accordeontrio The Three Jacksons komen op straatnaamborden te staan.

AMERSFOORT WORLD JAZZ FESTIVAL MET TWEEDUIZEND BEZOEKERS GEHEEL UITVERKOCHT

Artist in Residence Sylwester Ostrowski op het Amersfoort World Jazz Festival. (Foto: denozem.com)

Ruim tweeduizend bezoekers trok het Amersfoort World Jazz festival van 5 tot en met 15 augustus. Vanwege de geldende coronamaatregelen was de 43ste editie niet als te doen gebruikelijk gratis toegankelijk. Geplaceerd en op veilige afstand beleefden muziekliefhebbers in totaal vijftig concerten van onder anderen Hans en Candy Dulfer, het Beets Meutgeert Jazz Orchestra, het Jazz Orchestra of the Concertgebouw ft. Sabrina Starke, het Round Midnight Orchestra en de Poolse saxofonist **Sylwester Ostrowski**, die 'artist in residence' was. Hij trad bij verschillende formaties op. Ook gitarist Teis Semey was er met zijn kwintet bij: "Het was te gek om weer echt live te mogen optreden. We voelden ons zo welkom dat nieuwe muziek presenteren zowel voor het publiek als voor ons echt een cadeau was."

Parijse jazzclub Caveau de la Huchette gaat 15 september na anderhalf jaar weer open

De Parijse jazzclub Caveau de la Huchette heropent op 15 september met een jamsession. De naar eigen zeggen 'famous temple of swing' is vanwege de coronapandemie anderhalf jaar gesloten geweest. Een programma is nog niet beschikbaar, maar als vanouds zal 'dance in the timeless tradition of Saint-Germain des Prés jazz with the best boppers in Paris' worden geboden. De club biedt elke avond muziek en bestaat sinds 1946. Caveau de la Huchette figureerde ook in de film 'La La Land'.

Actuele berichten en concertaankondigingen vindt u op onze Facebookpagina: <https://www.facebook.com/Jazzflits>

Amsterdamse student wint ITA Carl Fontana Jazz Trombone Competition

Maarten Combrink, jazzbachelor aan het Conservatorium van A'dam, heeft de ITA Carl Fontana Jazz Trombone Competition 2021 gewonnen, een concours van de International Trombone Association voor jongeren t/m 22 jaar. Combrink studeert bij Ilja Reijngoud en Bert Boeren.

OVERLEDEN

Charlie Watts, 24 august. 2021 (80)

Engelse drummer. Al voor hij lid was van de Rolling Stones, sprak hij met waardering over oudere jazzdrummers als Tiny Kahn en Don Lamond. In de jaren tachtig formeerde hij een bigband en daarna een bokkwintet, waarin Gerard Presencer op trompet en Peter King op altsax. In 1991 verscheen daarvan een cd onder de titel 'From One Charlie' (stilzwijgend verlengd met: 'to another Charlie'). Op de cover zette hij dezelfde vogel als die in zijn boekje 'Ode to a highflying Bird', dat hij in 1960 getekend had als een saluut aan Charlie Parker.

Charlie Watts' saluut aan Charlie Parker op de hoes van zijn 'From One Charlie'.

John Sheridan, 24 august. 2021 (75)

Amerikaanse swingpianist en arrangeur. Speelde lange tijd bij de band van cornettist Jim Cullum. Daarna optredens en platen met gelijkgezinden als klarinetten Chuck Hedges en Allan Vaché, trombonist Dan Barrett en collega-pianist Dick Hyman voor labels als Jazzology en Arbors.

Peter Ind, 20 augustus 2021 (93)

Engelse bassist. Emigreerde in 1951 naar de VS, sloot zich aan bij de school van Lennie Tristano. Richtte een eigen label op - Wave - met opnamen van Lee Konitz, Warne Marsh en anderen. Eind jaren zestig keerde hij terug naar zijn geboorteland. Publiceerde in 2005 zijn boek 'Jazz Visions' over zijn ervaringen bij Tristano. (jjm)

MILLENNIUM JAZZ ORCHESTRA MAAKT PLAAT EN THEATERTOURNEE MET LILIAN VIEIRA

Joan Reinders leidt het Millennium Jazz Orchestra. (Persfoto)

Het Millennium Jazz Orchestra heeft in juni in de Wisseloord Studio (Hilversum) een cd opgenomen met zangeres Lilian Vieira. De plaat gaat 'O Verde do Brasil' heten en verschijnt in het voorjaar van 2022 bij Zennez Records. Ter promotie gaan zangeres en orkest in het seizoen 2022-2023 op tournee met het repertoire.

De aftrap wordt op 6 oktober 2022 in het Muziekcentrum Enschede gegeven, waarna ongeveer vijftien theaterconcerten volgen. Voor de pauze wordt 'Bleeding Amazonia' gespeeld, een achtdelig stuk van de hand van MJO-leider Joan Reinders, dat een uur duurt. Reinders zette hiervoor gedichten over het Amazonegebied op muziek. Na de pauze volgt een ode aan de Amazone met door Reinders bewerkte Braziliaanse composities. In het komende seizoen gaat het orkest een aantal optredens doen met zangeres Marjorie Barnes. Daarvoor heeft Joan Reinders acht jazzstandards in een nieuw jasje gestoken. De première van de samenwerking is op 18 september tijdens het Generations Jazzfestival in Theater Orpheus Apeldoorn.

JAZZ IN BEELD

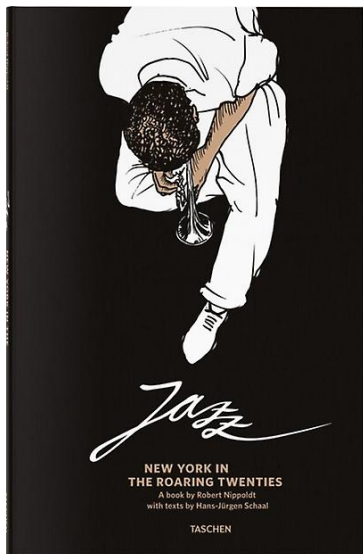
ARCHIEF

Drummer Art Taylor (links) en pianist Kenny Drew op 4 september 1976 na een optreden in Dendermonde. (Foto: E. Carette)

JAZZ OP PAPIER

BIX C.S. IN NY

**Robert Nippoldt (tek),
Hans-Jürgen Schaal (tekst).
New York in the Roaring Twenties**

Keulen : Taschen, 2021.
144 pag. : ill. ; 35x22 cm.
ISBN 978-3-8365-8471-5 geb.
Prijs 30 euro

**Dorothy Baker; vert. uit het Engels
Harm Damsma en Niek Miedema.
Jonge man met trompet
[Zorgvlied] : Van Maaskant Haun, 2021.
222 pag. ; 21x17 cm.
ISBN 978-90-830-0768-7 pbk.
Prijs 19,50 euro**

**Bekijk hier het overzicht van alle
boekbesprekingen die in Jazzflits
verschenen:** <https://bit.ly/2WWBBTK>

Een enkele keer valt je oog op een jazzboek dat je niet kende en er aantrekkelijk uitziet. Het betrof hier een stevig boek in een ongewoon formaat en met een expressieve tekening voorop. Ik besloot het mee te nemen zonder het cellofaan te laten verwijderen. Het bleek te gaan om tekeningen, die tekenaar-ontwerper Robert Nippoldt gemaakt had van ruim twintig musici uit het begintijdperk van de jazzgeschiedenis. Het boek begon me meteen tegen te staan: anders dan die op het omslag bleken alle illustraties nagetekend te zijn van bekende foto's. Portretten, en ook bands en hun opstelling, een reproductie van een platenlabel, sfeerbepalende taferelen, uitgedijd tot één hele pagina of zelfs een 'double-spread'. Helemaal bar maakt Nippoldt het door foto's na te tekenen van Dennis Stock uit diens fotoboek, hier in 1960 uitgegeven als *De Wereld van de Jazz*. Zie de tekening van Louis Armstrong op pag. 52-53 en die op het schutblad, waar een ongenoemde trombonist, op zijn rug gezien, vanuit de coulissen het gebeuren op het podium gadeslaat.

Deze Engelstalige editie blijkt een heruitgave van de oorspronkelijk Duitse van 2008. De onderscheidingen die er onderwijl aan zijn toegekend zullen met name betrekking hebben op het groots opgezette uiterlijk. Toentertijd was er een cd aan toegevoegd, waarover de lezer uitgebreid wordt geïnformeerd. Die informatie is in deze heruitgave intact gebleven, maar de cd zelf ontbreekt!

De rest van het boek bestaat uit schema's, overzichten en een redelijk informatieve tekst van Hans-Jürgen Schaal. Maar, zoals in een instemmende reactie op mijn vorige kritiek een nog strengere lezer het desbetreffende boek een volstrekt overbodige uitgave noemde, is het huidige boek misschien nog wel overbodiger!

Een van de geportretteerden in bovengenoemd boek is kornettist Bix Beiderbecke. De tekenaar heeft zich de vrijheid veroorloofd een paar wijzigingen aan te brengen: hij heeft de vingers die de kornet omklemmen wat langer gemaakt, terwijl de vingers van de linkerhand, die op de foto zijn afgetopt, nu op zijn dij rusten. Het colbertjasje zit los en ook de oogopslag is anders. (*)

Ik kwam de naam Bix voor het eerst tegen bij het uitkomen van de film *Young Man with a Horn* in 1950. In april van dat jaar publiceerde het Nederlandse tijdschrift *Swing & Sweet* een anoniem 'Amerikaans oordeel', met als toevoeging het toen voor mij raadselachtige 'Kirk Douglas ... + Harry James ... = nog géén Bix!' Achteraf konden we vaststellen: maar dat was ook niet de bedoeling. De film was gebaseerd op de roman van Dorothy Baker uit 1938, die zich had laten inspireren door de persoon Beiderbecke; een biografie was het zeker niet. In de film was de hoofdrol voor Kirk Douglas en hoe hij een trompet moest vasthouden had Harry James hem geleerd. Hij was het ook wiens trompetpartijen waren ingedubd. De oorspronkelijke roman is pas nu, na ruim tachtig jaar, vertaald in het Nederlands. Of de vertaling goed is laat ik in het midden, maar dat in de titel het woord 'horn' niet met 'hoorn' is vertaald maar met 'trompet' is een gunstig teken.

Jan J. Mulder

(*) De foto begeleidde onlangs nog een paginagroot stuk van Rob van Essen in de NRC van 27 augustus. Overigens is het de vraag of het boek die aandacht had gekregen als het artikel in het licht van het huidige debat niet was uitgedraaid op de vraag of een gekuiste, 'tijdlozere' vertaling een goed idee was geweest.

JAZZ OP DE PLAAT

FAY CLAASSEN & DAVID LINX
And Still We Sing
Jazzline

Dit is een album als een explosie. Een overrompelende ervaring en een uiting van samengebalde, langdurig onderdrukte emoties waarmee de luisteraar om de oren wordt geslagen. Dat begint al met de titel. 'And Still We Sing' is afgeleid van een gedicht van Maya Angelou: '... And Still I Rise', wat tevens de titel is van haar vermaarde derde bundel uit 1978. Daarin laat Angelou weten dat ze ondanks alle ellende - tot aan het slavernijverleden van haar voorouders - de moed niet laat zakken.

Angelou kwam steeds weer overeind, net zoals Fay Claassen en David Linx alsmaar doorzingen, wat er ook gebeurt. Ook al kampt de wereld met corona en Nederland met een weinig cultuurminnend beleid. De derde hoofdrolspeler is orkestleider Magnus Lindgren, die tevens zes van de tien stukken arrangeerde. Hij staat hier aan het hoofd van de WDR Big Band. Dat bestaat deels uit Nederlanders die in tijden van bezuinigingen in Keulen een goed heenkomen hebben gezocht en gevonden.

Als om aan te tonen dat alle betrokkenen nog altijd bårsten van energie en creativiteit, wordt alles uit de kast gehaald. We horen vrijwel uitsluitend eigen composities en teksten van de twee vocalisten. Linx zingt niet alleen, maar rapt ook; dat heet hier 'spoken word' en dan pakken we het boekje erbij om de tekst goed te volgen. Er zijn arrangementen waarin het orkest dan weer massaal, dan weer als een combo klinkt. De leiders fluisteren en zingen uit volle borst. Als de instrumentale solisten héél even aan het woord mogen komen, schieten ze als ongeduldige duiveltjes uit hun doosjes.

Bindende elementen zijn de meestal gedragen tempi en de wat sombere toonzetting van de teksten. Die sfeer wordt onderbroken door 'Good times' en 'Feel the beat', met vlottere tempi en teksten als 'Here's to life - Live your dream/Feel the drive - Make it real'. Elders staan de tekstschrijvers stil bij een onbepaald, niet concreet benoemd ongenoegen. Tot de weinige bestaande composities behoren 'In a sentimental mood', compleet gereharmoniseerd, en een stuk van Ivan Lins waarvoor Linx een Franse tekst schreef.

De makers hebben keihard gewerkt en van de luisteraar wordt ook enige inzet verwacht. Ga er goed voor zitten en probeer de nummers één voor één tot je te nemen. Speel ze bij voorkeur een paar keer af en pauzeer dan even. Uw recensent ging dan even in de tuin wandelen, om op verhaal te komen. De plaat is het waard; wie weet kijken we er over een paar jaar op terug als één van de essentiële getuigenissen uit coronatijd.

Jeroen de Valk

Bezetting: Fay Claassen en David Linx (zang), WDR Big Band onder leiding van Magnus Lindgren.

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

TOM VAN DYCK/OENE VAN GEEL
Frisbee
Zennez Records

Na het alleen digitaal uitgebrachte album 'Connecting Colors, Vol. 1' verschijnt er nu van altviolist Oene van Geel weer een fysiek album bij Zennez Records, 'Frisbee'. Hierop is hij te horen met de Belgische saxofonist Tom van Dyck. Het tweetal kende elkaar al lang, maar besloot om in de coronaperiode wat materiaal heen en weer te sturen en zo muzikaal op elkaar te reageren. Behalve het laatste stuk op de cd, 'Improvised encounter', is het tweetal daardoor amper als duo te horen. Ze hebben ervoor gekozen om veel met overdubs te werken, zodat Van Dyck soms met zijn baritonsax baslijnen neerlegt voor zijn sopraan en Van Geel zowel op altviool als cello of percussie te horen is. Het tweetal is gelukkig zo muzikaal en bedreven in de studio dat het resultaat nergens gekunsteld klinkt. De muzikale invloeden komen van overal, zoals we dat bij Van Geel gewend zijn. Veel volksmuziekachtige sferen, zoals het prachtige 'Shamanic Tom', met trommels en een lyrische sopraansax die qua benadering aan John Surman doet denken. Er is elegante kamermuziek met een soms melancholieke ondertoon ('We met again', bijvoorbeeld), maar ook rauwe synthesizernoise (van gast Oğuz Büyükberber; nu eens niet als basklarinetist) en een furieuze sopraansax ('Matric hip hop'). Met twee melodie-instrumenten is een speelsheid gewaarborgd en de opbouw van de overdubs is subtiel.

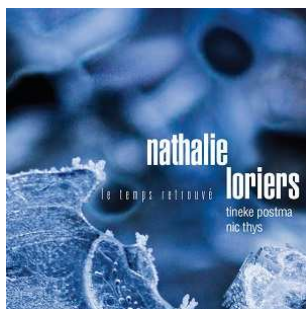
Herman te Loo

Bezetting:

Oene van Geel (altviool, quinton, cello, percussie, stem), Tom van Dyck (sopraansax, baritonsax, EWI) + Oğuz Büyükberber (synthesizer), Mark Haanstra (bas).

Luister hier naar 'We met again':
<https://youtu.be/JbhkvXP4pLM>

NATHALIE LORIERIS
Le Temps Retrouvé
Igloo

Allerlei zaken die de doorsnee liefhebber met jazz associeert, ontbreken op deze Belgische productie. Geen lopende bas en triolen-feeling. Niets wat ook maar in de verste verte aan de blues herinnert. De klanken lijken niet thuis te horen in een jazzclub. Je zou op je tenen gaan lopen als je een biertje wilt halen. Sterker nog - je haalt dat biertje helemaal niet. Je zou je rot schamen.

En terecht. Deze muziek past in het Concertgebouw of beter nog: in de kerk. Statig, concertant. Vlotte tempo's ontbreken vrijwel. De enige standard - 'Round midnight' - is drastisch opnieuw geharmoniseerd met tevens schrijnende basnoten. Nooit eerder klonk de melodie zo duister.

De saxofoonklank van Tineke Postma herinnert aan het klassieke, Franse saxofoontimbre. (Adolphe Sax was een Belg van huis uit, dat hoeft geen toeval te zijn.) In de loopjes komen we ook wat Lee Konitz tegen, maar zeker geen Parker. De thema's zelf bestaan veelal uit langgerekte noten, begeleid door grillige akkoordwisselingen.

Het trio musiceert uiterst behoedzaam, daarbij gestuurd door de grondig uitgeschreven composities van de leidster, pianiste Nathalie Loriers. De piano - warm maar krachtig opgenomen - domineert in het klankspectrum, dusdanig dat het lijkt of Postma de piano ondersteunt, in plaats van andersom. Zou dat de bedoeling zijn?

De contrabas klinkt overigens om te zoenen: een mooi instrument, zorgvuldig beplukt, waarmee Nic Thys zonder verdere versterking voor een microfoon ging staan. In enkele solo's lijkt hij te verwijzen naar Charlie Haden, die ook al de ernst zelve was.

De Belgische pianiste Loriers (54) nam dit album op in twee dagen in de zomer van 2020. Haar platen hebben veelal Franse titels, als om aan te geven dat ze haar eigen Europese jazz heeft uitgevonden. (De eerste geheel oorspronkelijke jazzmuzikant van Europa, Django Reinhardt, was ook al een Belg en ook dat hoeft geen toeval te zijn.) Hetzelfde drietal was al te horen op twee eerdere cd's onder haar leiding. In België is dit trio bijna een instituut, al weten we dat in Nederland niet allemaal.

De titel 'Le Temps Retrouvé' verwijst naar de gelijknamige roman van Marcel Proust, die weer de

[...vervolg in de rechterkolom](#)

SARAH WILSON
Kaleidoscope
Brass Tonic Records

Er is iets met trompettisten en zingen. Ook de uit de San Francisco Bay Area afkomstige Sarah Wilson laat graag even haar instrument liggen om een liedje te zingen. Op haar derde album, 'Kaleidoscope' doet ze dat drie keer, in het aan pianiste Myra Melford opgedragen 'Young woman', 'Quiet rust' en 'Lullaby + exile'. We horen hierin een bescheiden zangeres die Americana hoog in haar vaandel heeft. In de rest van het repertoire horen we ook country-achtige klanken, alsmede Caribische invloeden. Het hadden liedjes kunnen zijn; ze zijn toegankelijk en vriendelijk. Ook als trompettiste is Wilson bescheiden. Ze eist weinig soloruimte voor zichzelf op, maar geeft haar 'dream team' (violist Charles Burnham, gitarist John Schott, pianiste Myra Melford, basgitarist Jerome Harris en drummer Matt Wilson) de ruimte. Toch blijft er het gevoel knagen dat er met zo'n sterke bezetting iets spectaculairders te maken zou zijn geweest.

Herman te Loo

Bezetting:

Sarah Wilson (trompet/zang), Charles Burnham (viool), John Schott (gitaar), Myra Melford (piano) Jerome Harris (bas), Matt Wilson (drums).

Luister hier naar het titelstuk:

<https://youtu.be/tZCq4obaraA>

[...vervolg Nathalie Loriers](#)

afsluiting was van de monumentale, zevendelige cyclus À La Recherche du Temps Perdu. Le Temps Retrouvé (de roman, niet de cd) verscheen postuum, want de broze romancier was toen allang aan een longaandoening overleden. De titel wijst erop dat de vervlogen tijden eindelijk zijn teruggevonden. Wat strookt met de muziek, die onder de seriëuze presentatie vriendelijk van karakter blijft. En die ons heimwee kan laten voelen naar een idyllisch verleden dat we nooit hebben meegemaakt.

Jeroen de Valk

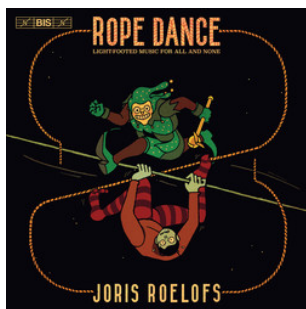
Bezetting:

Nathalie Loriers (piano), Tineke Postma (alt- en sopraansax), Nic Thys (bas).

Luister hier naar het titelstuk:

<https://www.youtube.com/watch?v=iJ96EyaxhhY>

JORIS ROELOFS
Rope Dance
BIS

De compositieopdracht van het North Sea Jazz Festival is een mooie traditie. In 2016 viel de eer te beurt aan (bas)klarinetist Joris Roelofs, die een elfdelige suite schreef met het gedachtegoed van Friedrich Nietzsche als uitgangspunt. 'Rope Dance' is een parabel uit diens werk, een metafoor voor het leven als koorddans. Die penibele, maar tegelijk spannende situatie is aanleiding voor muziek die vooral lichtvoetig is – anders val je natuurlijk van het koord af, de afgrond in. Het album dat nu van de suite is gemaakt, opent daarom met een scherzo, 'Beware of the buffoon'. Roelofs en fagottist Bram van Sambeek zorgen voor een huppelend dansje dat de nar typeert waar we volgens de titel voor moeten oppassen. Het stukje heeft iets Stravinsky-achtigs. Roelofs heeft sowieso muziek geschreven die in de richting van de twintigste-eeuwse klassieke muziek leunt. Maar ook de grooves van jazz en hiphop worden niet geschuwd, zoals in het stevige 'The Convalescent' of de ruigere experimentele klanken van 'Off balance'. In dat laatste stuk laat Van Sambeek horen dat hij naast zijn klassieke concertpraktijk ook een voorliefde voor metal heeft (in de groep ORBI). Fagot en (bas)klarinet vormen een heerlijke klankcombinatie, die zowel in het hoog als het laag subliem klinkt. Roelofs schreef er memorabele melodieën en arrangementen voor. Met pianist Bram de Looze, bassist Clemens van der Feen en drummer Martijn Vink heeft hij verder een drietal van de subtielste muzikanten van de Benelux bijeengebracht. We mogen erg blij zijn dat het Zweedse label BIS deze opnamen heeft uitgebracht, want zo kunnen we wederom vaststellen dat Roelofs een hele grote is, als instrumentalist, maar zeker ook als componist.

Herman te Loo

Bezetting:

Joris Roelofs (klarinet, basklarinet, composities),
 Bram van Sambeek (fagot),
 Bram de Looze (piano),
 Clemens van der Feen (bas), Martijn Vink (drums).

Luister hier naar tracks van het album:

<https://bit.ly/2YqLPvJ>

WADADA LEO SMITH
Sacred Ceremonies
TUM Records

Na het indrukwekkende 'Trumpet' (zie de vorige JF) komt het Finse label TUM nu met een volgende cd-box van Wadada Leo Smith om te vieren dat de trompettist dit jaar tachtig wordt. Ditmaal gaat het om opnamen uit 2015 en 2016 met basgitarist Bill Laswell en slagwerker Milford Graves. Smith duetteert met beiden, en op de derde cd komen de drie als trio bij elkaar. Opvallend op de beide duoplaten is de etherische sfeer en de nadruk op de helende kracht van muziek. Bij Graves is dat niet heel vreemd; hij werkte jarenlang als muziektherapeut. Van Laswell is deze interesse wat minder bekend. We kennen hem vooral uit extreme bands als Material en Last Exit (met Peter Brötzmann, Sonny Sharrock en Ronald Shannon Jackson), maar hij heeft ook een serie platen gemaakt voor yoga-oefeningen. De vrije polyritmiek van Graves heeft vele diepere lagen en doordat hij relatief weinig bekkens gebruikt, houdt de muziek iets aards. Van mogelijke zweverigheid die bij dat helende aspect op de loer ligt, houden hij en Smith zich verre. Laswell speelt veel met zijn effectpedalen, waarbij hij een uitgesproken voorkeur voor de 'flanger' heeft. Het verleent de muziek een ongrijpbaarheid, vooral omdat we zijn attack op de snaren niet heel precies horen. Soms ondersteunt hij het trompetspel van Smith met een funky groove (zoals in 'Prince – A Blue diamond spirit' of 'Minnie Riperton – The Chicago Bronzeville master blaster'), maar vaker is de muziek atmosferisch en mysterieus. De trio-cd borduurt voort op het duo Laswell-Smith, en wekt associaties op met de elektrische periode van Miles Davis. Voor Smith is dat niet zo heel vreemd; hij maakte al eens een subliem eerbetoon aan dat oeuvre van een van zijn helden: 'Yo Miles'. Door het melodieuze basspel van Laswell en het vrije drumwerk van Graves is er overigens in de verste verte geen sprake van imitatie. De overeenkomst zit hem vooral in de korte frasen en de Harmon-demper waarmee Smith in deze setting graag werkt. De box is opgedragen aan Milford Graves, die in februari van dit jaar op 79-jarige leeftijd overleed.

Herman te Loo

Bezetting:

Wadada Leo Smith (trompet),
 Bill Laswell (basgitaar),
 Milford Graves (drums, percussie).

JAZZ OP HET PODIUM

SHAI MAESTRO TRIO & PHILIP DIZACK

Bezetting:

Shai Maestro (piano),
Philip Dizack (trompet),
Jorge Roeder (bas),
Ofri Nehemya (drums).

Datum en plaats:

3 september 2021,
LantarenVenster,
Rotterdam.

Leider Shai Maestro. (Foto: Joke Schot)

Maestro: "Wij gebruiken nooit een setlist. Niets ligt vast. We zien wel wat er komt. We staan open voor invallen en ideeën."

"Goedenavond, fijn dat jullie zijn gekomen. We gaan een jazzy avond tegemoet. Ik heb het voorrecht om weer te kunnen reizen en op te treden met mijn 'favoriete muzikanten'. In februari 2020 hadden we net de opnames voor ons nieuwste album afgerond, toen we door de komst van corona van elkaar werden gescheiden. Ofri en ik brachten de afgelopen periode door in Tel Aviv. Jorge en Philip op plekken ver bij ons vandaan. Het was een frustrerende ervaring om niet meer samen met je vrienden muziek te kunnen maken.

Gisteren konden we ons eindelijk herenigen in Bremen, dus ons concert daar, bracht veel lol. Dit is de tweede set die we hier vanavond spelen, zodat we hopelijk weer een beetje in vorm komen. Wij gebruiken nooit een setlist. Niets ligt vast. We zien wel wat er komt. We staan open voor invallen en ideeën. De muziek van ons nieuwe album 'Human' krijgt alle ruimte om een eigen route te vinden. Samen met jullie gaan we het avontuur tegemoet. Geniet van onze muziek."

Dwalend ontstaan er vervolgens meditatieve frasen, waarin trompet, bas en drums zich voegen naar de door pianist Shai Maestro ingeslagen weg. Ontwakend, zwevend op de laatste flarden van een droom, wijkt pril zonlicht voor de eerste priemende zonnestrallen. Pulseerende ritmiek en melodie worden ingebracht. De muziek krijgt meer swing. De vier mannen komen op stoom, gaan los en vinden elkaar in een pakkende mengvorm van gospelachtige blues en vrije improvisatie. Een happening vol passie, vervoering, bravoure en blijdschap, ontaardt in vurig samenspel.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

Philip Dizack (links) en Jorge Roeder. (Foto: Joke Schot)

Bassist Jorge Roeder speelt een lang intro dat verbazing wekt over de vorm en de techniek. Zonder enig bijgeluid, in een ongekende precisie, alsof het geluid elektronisch wordt voortgebracht, beroeren zijn vingers de snaren. De zingende basklank is zuiver, sober en vol warmte. In een zeer traag tempo speelt hij een reeks glissando's die op en neer gaan in het hogere register. Shai haakt aan bij deze meditatieve sequens. Trompettist Philip Dizack voegt daar een tegenstem van melodische pulsen aan toe, wat het geheel een minimal karakter geeft.

In de stukken die volgen geeft Philip een stem aan zijn trompet die steeds weer anders klinkt. Vanuit zijn ontwikkeling die door illustere Amerikaanse trompettisten werd gevoed, heeft hij zich in de samenwerking met Shai getransformeerd naar een verdienstelijk vertolker van de Joodse traditie. Een traditie die als een constante subtiel is verweven met het progressieve Europees-Amerikaanse jazzformat dat het trio + één hier brengt.

Het grote avontuur voert langs extase en vervoering, maar keert altijd weer terug naar intieme eenvoud. Een smaakvolle en mooi uitgevoerde vocale meditatie, waarin de mannenstemmen zacht neuriend samenvloeien, is de opmaat voor een lange doorwerking die leidt naar een zinderend hoogtepunt.

"Kennen jullie Duke Ellington? Hij schreef geweldige stukken." In een eigen arrangement ontpopt zich een hernieuwd 'In a sentimental mood' dat niets aan kracht heeft ingeboet. Shai verstaat de kunst van het grote gebaar en boeiend variëren, in combinatie met het weglaten van overbodige franje. Ongetwijfeld speelt zijn aanvankelijk klassieke scholing daar een blijvende rol in.

Een creatieve en geïnspireerde manier van leven stond anderhalf jaar stil. Nu de staldeuren zijn opengegooid, hervindt het vee zich in dartel gedribbel en euforische lichtsprongen.

De coronacrisis heeft tot onthouding geleid. Misschien zal achteraf blijken dat de noodgedwongen 'stilstand' leidde tot een contemplatieve voedingsbodem waarop lang kan worden geteerd.

Voorlopig blijft de concertzaal Lantaren-Venster nog even getransformeerd tot een sfeervolle ambiance, waar het contact tussen muzikanten en publiek een zeer intense beleving garandeert.

Roland Huguenin

Philip Dizack. (Foto: Joke Schot)

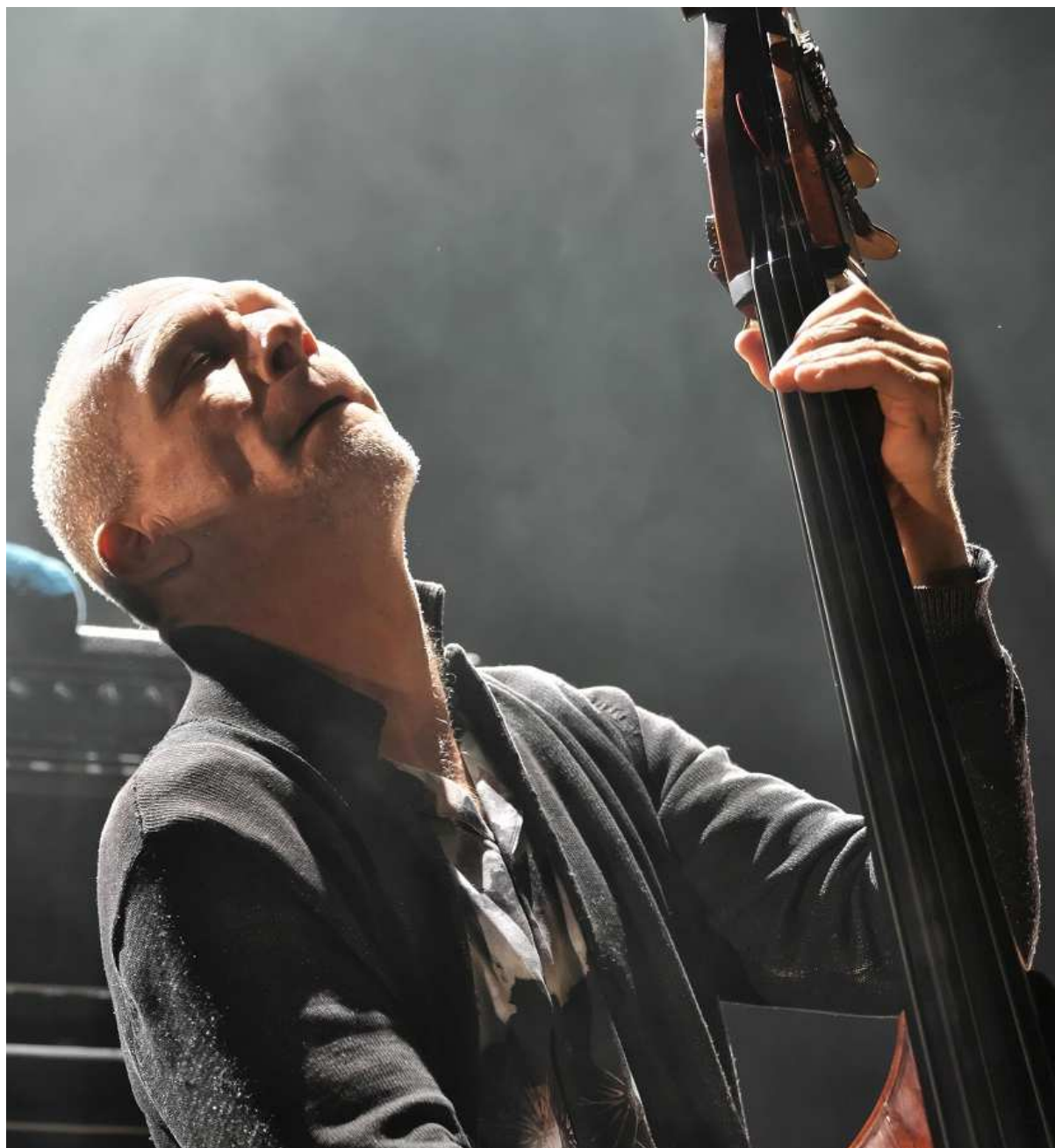

Ofri Nehemya. (Foto: Joke Schot)

Shai Maestro. (Foto: Joke Schot)

ACTUELE CONCERTVERSLAGEN OP [WWW.JAZZFLITS.NL](http://www.jazzflits.nl)
Wij publiceren concertverslagen direct na binnenkomst op onze website. U hoeft dus niet te wachten tot ze hier in het blad verschijnen. Kijk voor de laatste concertverslagen op <http://www.jazzflits.nl> (rechtsboven).

Avishai Cohen speelde zeer geconcentreerd en leidde zijn trio naar een zinderende finale van Jazz Middelheim 2021. (Foto: Tom Beetz)

FESTIVAL **JAZZ MIDDELHEIM**

Datum en plaats:

13 tot en met 16 augustus 2021, Park Den Brandt, Antwerpen.

Na anderhalf jaar wachten, voltrok zich medio augustus weer een enigszins normale editie van Jazz Middelheim. Over een periode van vier dagen mocht de organisatie 13.500 jazzliefhebbers verwelkomen in het Antwerpse Park Den Brandt. Jazz Middelheim was het eerste festival dat na de Belgische coronaversoepelingen van 13 augustus plaatsvond. Bezoekers moesten bij binnenkomst een Covid Safe Ticket (vaccinatie of negatieve test) overleggen, maar mochten zich binnen zonder mondkmasker of 1,5 meter afstand bewegen. Festivalorganisator Bertrand Flamang: "We zijn erin geslaagd om van Jazz Middelheim een bevrijdingsfeest te maken dat op een veilige en verantwoorde manier kon doorgaan." Het festival bracht een mix van Belgische en internationale artiesten. Onze medewerker Tom Beetz was zaterdag 14 augustus (MixMONK, Kris Defoort invites, Malaby/Dumoulin/Ber) en maandag 16 augustus (Avishai Cohen Trio, Joe Lovano Trio, Philip Catherine 'Two Piano's) van de partij en doet op deze en de volgende pagina's verslag.

Joe Lovano speelde twee keer. Met het Antwerpse Pete Agoras' studententrio en met zijn eigen trio waarin drummer Joey Byron en bassist Greg Cohen een hoofdrol speelden. Lovano stond bij het studententrio nog op de handrem, maar met zijn eigen trio ging hij 'all-in'. (Foto: Tom Beetz)

Trombonist Wolter Wierbos, triolid met Han Bennink en de Belgische pianist Kris Defoort, was op een van de warmere dagen zonnig gekleed. Het leek of de oude dagen van ICP waren teruggekeerd, met Defoort in de rol van Misha Mengelberg. Grapjes als het spelen met kartonnen koffiebekers en Bennink die met een oversized bezem luidruchtig vegend het podium opkwam, namen niet weg dat er gewoon prachtige muziek werd gemaakt. (Foto: Tom Beetz)

De gitaarmeester himself in opperste concentratie: Philip Catherine. Op de achtergrond het pianoduo Van den Brink-Andrioli. (Foto: Tom Beetz)

Bassist Avishai Cohen had in zijn trio twee bijzondere bandleden. De pianist Elchin Shirinov komt uit Azerbeidzjan en is autodidact. Deze 100% jazzpianist met handen als kolenschoppen schiep een swingende betonbodem. De grote ontdekking van Cohen was de 21-jarige Israëlische drummer Roni Kaspi. Ze zag er timide uit en begon ook zo. Halverwege het optreden kwam het beest in haar los en sloeg ze een paar indrukwekkende drumsolo's die hun weerga niet hadden op dit festival. (Foto: Tom Beetz)

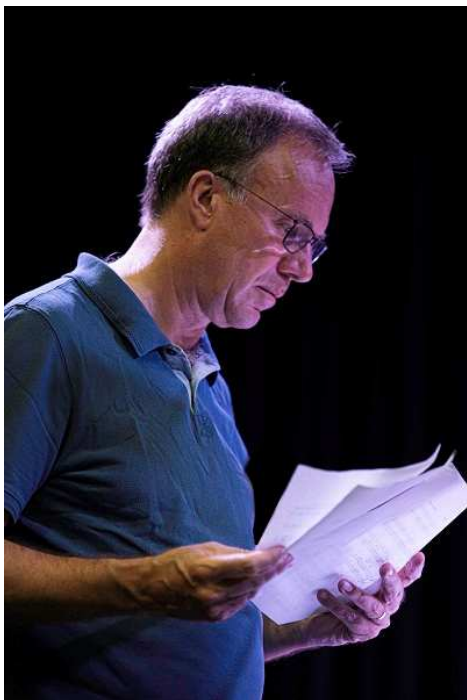
Het jonge Belgische talent is overstelpend. We hoorden de hier nog onbekende en verrassende jonge drummer Samuel Ber, die maar liefst twee verschillende optredens in zijn set had gepropt. In het tweede deel vormde hij een trio met de toetsenist Jozef Dumoulin en de New Yorkse tenorsaxofonist Tony Malaby. Had Ber in het eerste deel zijn zachte kant gedemonstreerd, door de keihard scheurende Malaby liet hij zich alerm minst wegblazen. (Foto: Tom Beetz)

Bert van den Brink en de Italiaanse pianist Nicola Andrioli speelden rug-aan-rug. Ze soleerden tegelijk of vulden elkaar aan in de bijzondere bezetting die gitarist Philip Catherine had gekozen, met verder zijn ontdekking drummer Angelo Moustapha uit Benin. In dit optreden effende Moustapha uitsluitend met brushes het pad voor Catherine. Eerder die dag hoorde we hem in de negenmans band van bassist Lara Rosseel, waarin hij liet horen dat hij ook een grote groep naar een hoogtepunt kan ranselen. (Foto: Tom Beetz)

Drummer Joey Byron, pianist Bram de Looze en saxofonist Robin Verheyen, samen het trio MixMonk, gaven een schitterend concert. Byron bewees zich als een grootmeester van de subtiliteit en variëteit. Hier bedankt hij uitgebreid Robin Verheyen, die net de mooiste ballad van Jazz Middelheim heeft gespeeld. (Foto: Tom Beetz)

Diederik Wissels. (Foto: Jean Schoubs)

FESTIVAL
RALLYE JAZZ04
Au fil de l'eau Liège

Datum en plaats:
 29 augustus 2021, Luik.

Alweer voor de twaalfde keer boden vijf Luikse lokalen op 29 augustus een podium aan het festival Rallye Jazz04 au fil de l'eau. Het startschot klonk om 12.00 uur in L'Aquilone en het doek viel rond 22.00 uur in de Jacques Pelzer Jazz Club. [...vervolg in de rechterkolom](#)

Jeroen Van Herzeele. (Foto: Jean Schoubs)

Fotograaf Jean Schoubs bezocht het Auditorium de La Boverie en de L'An Vert. Op deze pagina maakt hij u deelgenoot van de concerten aldaar: Laniakea (met **Jeroen van Herzeele** op saxofoon), De Beren Gieren (met **Fulco Ottervanger** op toetsen) en het duo van pianist **Diederik Wissels** en trompettist **Andreas Polyzogopoulos**.

Fulco Ottervanger. (Foto: Jean Schoubs)

Andreas Polyzogopoulos. (Foto: Jean Schoubs)

Jasen Weaver. (Foto: Jean Schoubs)

FESTIVAL JAZZ AU BROUKAY

Datum en plaats:

20, 21, 22 augustus 2021,
Eben-Email (Wallonië),
(vlak over de grens met Zuid Limburg).

Als het weekend van drie verschillende jazzstijlen, zo afficheerde het festival Jazz au Broukay zichzelf dit jaar. Op deze pagina presenteert fotograaf Jean Schoubs enkele gitaristen van dienst.

Alain Pierre en **Jacques Pirroton** bijvoorbeeld. Zij speelden op vrijdag 20 augustus in een kwartet samen met drummer Antoine Pierre en bassist **Jasen Weaver** (hij ontving recentelijk de Toots Thielemans Jazz Award 2021). En gitarist **Paulus Schäfer**. Die sloot met zijn trio - met Max Baggerman op gitaar en Jasper Somsen op bas - en als gast accordeonist Dominique Paats, het programma van zaterdag 21 augustus af.

Alain Pierre. (Foto: Jean Schoubs)

Paulus Schäfer. (Foto: Jean Schoubs)

Jacques Pirroton. (Foto: Jean Schoubs)

VARIA

Haagse concertreeks

Friday Night Jazz maakt doorstart

De Haagse concertreeks 'Friday Night Jazz', waarin Hans Braber (drums), Rob van Bavel (piano) en Frans van Geest (bas) gasten begeleiden, komt terug. De concerten zijn op 8 oktober, 12 november en 10 december om 19.30 uur in het The Hague Marriott Hotel. Eerder vonden de concerten plaats in Muzee. Nog niet bekend is wie dit najaar te gast zullen zijn. De reeks is een initiatief van de Stichting Jazz at the Club in samenwerking met de belangenvereniging voor Haagse jazzmusici BID. De concerten worden ook gestreamd.

Meer info: www.jazzattheclub.nl

Dave Holland en Ben Williams op Dutch Double Bass Festival 2021

Onder anderen bassist Dave Holland is eind oktober te gast tijdens de derde editie van de Dutch Double Bass Festival in Theater Zuidplein in Rotterdam. Hij treedt op met gitarist John Scofield.

Andere gasten op 29 en 30 oktober zijn Dominic Seldis, Sasha Witteveen & Mike Boddé, NedPho basses & Božo Paradžik & Eric Vloemans, Derrick Hodge en het Dudok Quartet. Ook komt de Amerikaanse bassist Ben Williams, die met onder anderen gitarist Pat Metheny speelde. Basgitarist Hadrien Feraud en trompettist Philip Lassiter slaan voor het festival de handen ineen met een eerbetoon aan Prince. Lassiter was de trompettist en arrangeur van Prince. De Deense contrabassist Jasper Høiby (bekend van zijn trio Phronesis) treedt op met zijn groep Planet B. En ook bassiste **Fuensanta Méndez** speelt in Rotterdam.

Meer info: <https://www.ddbf.nl/>

Jazzbulletin 120 is uit

Het septembernummer van Jazzbulletin, het kwartaalblad van het Nederlands Jazz Archief (NJA) is uit. Op de voorkant prijkt pianist Nico Bunink. In dit nummer staat deel 1 van een verhaal over hem. Verder in deze editie: een interview met saxofonist Guus Janssen, informatie over de nieuwe NJA-cd waarop werk staat van pianist Frans Elsen, het levensverhaal van drummer Cees Kranenburg en een voorpublicatie uit de te boek gestelde memoires van saxofonist Dick de Graaf. Ook verhaalt pianist Rein de Graaff over zijn tournee met saxofonist Dexter Gordon naar Pescara (It.).

Meer info:

<https://www.jazzarchieff.nl/jazz-bulletin/>

Zangeres-bassist Fuensanta Méndez speelt op het Mondriaan Jazz Festival en tijdens het Dutch Double Bass Festival. Ze won in 2016 het Prinses Christina Jazz Concours. (Persfoto)

Christian McBride op Mondriaan Jazz Festival

Samen met pianist Jason Moran is bassist Christian McBride te gast tijdens de komende editie van het Mondriaan Jazz Festival. Dat is op 8 en 9 oktober in respectievelijk het Koorenhuis en PAARD, Den Haag en tevens te volgen via internet. Andere namen op het affiche zijn Mattias De Craene, Dishwasher, Kokoroko, **Fuensanta Méndez Ensemble Grande** en Timo Lassy x Teppo Mäkynen.

Een tip van Joe van Enkhuizen: Baptist Herbin

Saxofonist Joe van Enkhuizen heeft een tip voor u: saxofonist Baptiste Herbin. Hij noemt hem een 'Franse gigant': "Hij hoeft alleen nog maar in ¾ de pannen van het dak te blazen om Django op te volgen". Maak hier kennis met Herbin:

<https://www.youtube.com/watch?v=EYyNXVOHMK&t=5s>

Inschrijving Prinses Christina Jazz Concours geopend

Tot 1 oktober staat de inschrijving open voor het Prinses Christina Jazz Concours 2021 (leeftijd 12 tot en met 21 jaar). Dat wordt zondag 14 november in het Bimhuis in Amsterdam gehouden. Het wordt een swingende dag, zo voorspelt de organisatie, met bigbands, workshops, optredens van zowel de finalisten als andere jazzformaties. De finalisten worden beoordeeld door een professionele jury (met onder anderen gitarist Anton Goudsmit, pianist Daan Herweg en Maite Hontelé (artistiek directeur Music Meeting Nijmegen)). Als prijzen zijn zaken als een masterclass, een optreden in een voorprogramma, een studiereis, het maken van een demo of een muziekles te winnen. Elke deelnemer krijgt feedback om weer verder te komen in zijn of haar muzikale ontwikkeling. Enkele oud-winnaars die later nog van zich hebben laten horen zijn: trompettist Ian Cleaver, zangeres **Fuensanta Méndez**, gitarist Gijs Idema, altsaxofonist Mo van der Does, gitarist Teis Semey, pianist Floris Kappeyne en pianist Sebastiaan van Bavel.

Inschrijven kan op: www.christinaconcours.nl/jazz

Museum MORE exposeert beeldende kunst van 'jazzcriticus' Klapheck

Tot en met 26 september is in Museum MORE te Gorssel werk te zien van de Duitse schilder Konrad Klapheck (1935). Jazz was voor hem een belangrijke inspiratiebron. Vanaf de jaren vijftig bezocht hij tal van concerten. Als muziekcriticus recenseerde hij voor verschillende kranten optredens van onder anderen trompettist Louis Armstrong, Count Basie, saxofonist John Coltrane en pianist Thelonious Monk. Werk van Klapheck hangt in diverse musea wereldwijd.

Laatste Brokken Festival duurt niet een dag, maar heel weekend

Het Brokken Festival duurt dit jaar niet een dag, maar een heel weekend (18 en 19 december). Als te doen gebruikelijk is de plaats van handeling het Bimhuis in Amsterdam. Daar is het voor de dertiende en ook laatste keer. Gitariste Corrie van Binsbergen, die het festival vanaf het begin programmeert en presenteert, stopt ermee. Ze gaat zich vanaf 2022 toeleggen op het componeren. Het festival biedt deze keer een podium aan oudgedienden en jongere musici. Op zaterdag 18 december speelt een Giga Grote Brokken band met muzikanten van Corrie & De Grote Brokken en Vanbinsbergen Playstation en gasten zoals Hermine Deurloo op mondharmonica en Anton Goudsmit op gitaar. Op zondagmiddag 19 december is het aan de jongere generatie en treden onder anderen pianiste Kaja Drakler, gitarist Reinier Baas en hoornist Morris Kliphuis op. Eigenlijk zou het festival vorig jaar al voor de laatste keer zijn en zou Van Binsbergen dit jaar al stoppen als uitvoerend musicus, maar de coronapandemie gooide roet in het eten. Van Binsbergen: "Na het Brokken Festival in december stopt mijn werk als grote roerganger van Stichting Brokken toch echt."

Frans Elsen Septet op nieuwe NJA-cd 'Norway'

Nieuw op cd bij het Nederlands Jazz Archief: 'Norway' van het Frans Elsen Septet met onder anderen saxofonist Piet Noordijk, bassist Rob Langereis en drummer Eric Ineke. Platen maakte de groep niet, maar wel werden begin jaren zeventig studio-opnames voor de radio gemaakt. Die staan op 'Norway'. Het septet is daarop ook live te horen tijdens het Internationaal Jazzfestival Loosdrecht (1972) en als sextet in het Haagse theater PePiijn.

Meer info: <https://bit.ly/3iQDJ7T>

FESTIVALS

Drummer Jimmi Hueting speelt met zijn Joe Goes Hunting Orchestra in Rotterdam en Nijmegen. (Foto: Andreas Terlaak)

MAKE IT 2021

Paradox, Cinecitta, Synagoge, Tilburg

17 tot en met 19 september 2021

(<https://makeitjazz.nl/programma/>)

Met:

Guido Nijs & Rik van der Made, Sjoerd van Eijck's OAK, Bram Stadhouders – Orbit, Kit Downes, Roosmarijn & Prashant Samlal, FAST D, Teis Semey Trio en Paloma Lazaro Arteaga.

RAUW

Maassilo, Rotterdam

27, 28 oktober 2021

(www.rauwfest.nl)

Met:

Coal Harbour, CLOD!, Alba Gil Aceytuno – The Pack Project, Han Bennink & Jelle Roozenburg, Bandler Ching, Randal Corsen Symbiosis, Heidi Bayer's Virtual Leak, Laura Perrudin Doksha, Amaguk en Jo Goes Hunting Orchestra.

FESTIVAL JAZZ INTERNATIONAL NIJMEGEN

Diverse locaties, Nijmegen

29 tot en met 31 oktober 2021

(www.fjin.nl)

Met:

Alba Gil Aceytuno – The Pack Project, Laura Perrudin Doksha, Heidi Bayer Virtual Leak, Sun-Mi Hong Quintet, Jo Goes Hunting Orchestra, Keyon Harrold, Picatrix (Greetje Bijma, Mary Oliver, Nora Mulder), Ingen Navn Trio & Dion Nijland, NABOU, Melissa Aldana en Joel Ross 'Good Vibes'.

DISCOGRAFISCHE NOTITIES

HOLLAND RAY CRAWFORD (1920 – 1997)

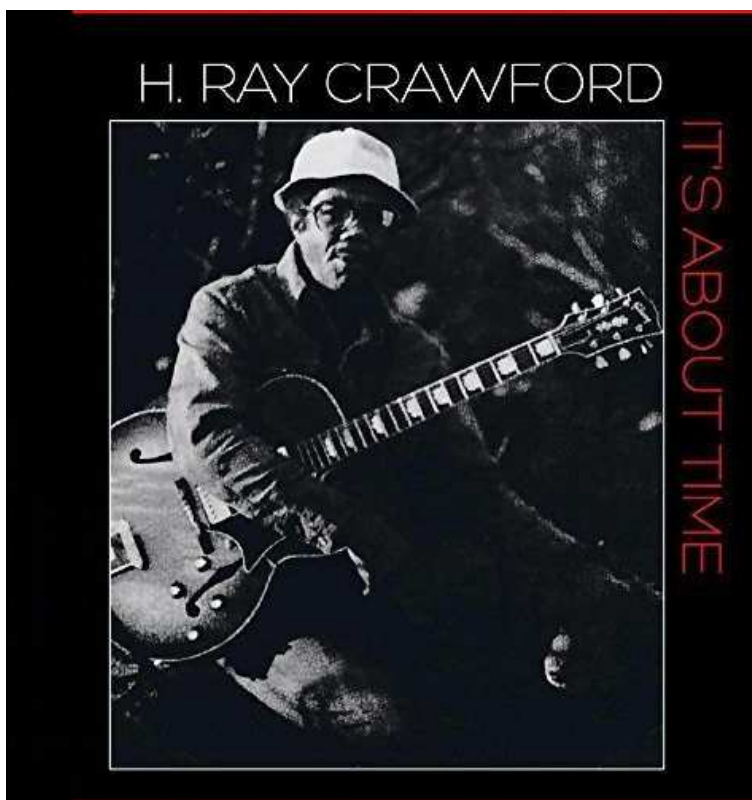
Pittsburgh is met 300.000 inwoners na Philadelphia de grootste stad in de staat Pennsylvania. Kunstliefhebbers kunnen er terecht in het Andy Warhol Museum, en in enkele musea zijn schilderijen van Pieter Paul Rubens te bewonderen. De stad is verbreed met Charleroi. In 1964 initieerde pianiste Mary Lou Williams het Pittsburgh Jazz Festival, dat nog steeds bestaat (dit jaar van 17 tot 19 september met onder anderen Jeff Tain Watts, Christian McBride, Gregory Porter, Dianne Reeves, Branford Marsalis, Patrice Rushen en Eddie Palmieri). Heel wat bekende jazzmusici komen uit Pittsburgh, een dozijn namen: Art Blakey (1919-1990), Erroll Garner (1921-1977), Ray Brown (1926-2002), Ahmad Jamal (°2 juli 1930), Dakota Staton (1931-2007), Horace Parlan (1931-2017), David Izenzon (1932-1979), Stanley Turrentine (1934-2000), Paul Chambers (1935-1969), Beaver Harris (1936-1991), George Benson (°1943), Jimmy Ponder (1946-2013), plus **gitarist Ray Crawford**. Hij staat centraal in dit stuk. Crawford toerde en/of nam platen op met Jimmy Smith, Tom Waits, Lou Rawls, Curtis Amy, Groove Holmes en Ray Charles.

[We putten in deze bijdrage uit de vertellingen van Ray Crawford zelf en laten hem af en toe aan het woord \(wijlen Mon Devogelaere schreef zijn interview met Crawford uit voor Swingtime 39, april 1979\). De research van Sue Morris van Historical Dilettante bezorgde Jazzflits ongetwijfeld nog wat exclusieve informatie over Crawfords doen en laten...](#)

Volgens zijn militaire World War II Draft Registration Card uit 1941 is Crawford geboren in Pittsburgh op 7 februari 1920, 'age in years 21' in 1941. Jazzsites en boeken noemen 1924 als zijn geboortjaar. In de bevolkingstelling van 1930 is hij tien jaar; 1920 is dus definitief juist en 1924 foutief.

Overleden 30 december 1997 in zijn geboortestad Pittsburgh. Maar: 'his death is recorded officially in California, not Pennsylvania'. Zijn laatste (bekende) residentie in 1979: 91001, Altadena, Los Angeles. Is hij wegens ziekte in de jaren negentig toch teruggekeerd naar zijn geboortestad?

[...vervolg in de rechterkolom](#)

'It's About Time' van Ray Crawford uit 1977 (Dobre Records)

Ray citeerde zijn vader als Joseph Crawford, zijn moeder als Billie Johnson. Hij trouwde op 29 mei 1945 met Thelma Crawford. Die gegevens staan ook in een aanvraag voor een uitkering wegens arbeidsongeschiktheid bij de Social Security in 1975, die hij overigens niet kreeg.

Zijn naam: in oktober 1937 Raymond Crawford; in mei 1941 Holland Ray Crawford; op 14 oktober 1975 Holland R. Crawford. Crawford is meermaals getrouwd in Los Angeles: op 14 juli 1962 en 25 november 1979.

Als weeskind werd Ray opgevoed door zijn tantes Jessie Penn en Mary Pounds, zusters van Ray's moeder. Toen hij een jaar of negen was is hij eens zwaar ziek geweest: longontsteking, mazelen, nooit volledig genezen.

Op de Junior Herron Hill High School speelt Ray tenorsax en piano in de schoolorkesten. Hij verkast naar de Fifth Avenue High School, maar besluit beroepsmuzikant te worden.

Hij luistert naar Charlie Parker. Lester Young ('Pres') was een goede vriend. Crawford: "Als 'Pres' met Basie kwam spelen in het prestigieuze William Penn Hotel in Pittsburgh, ging ik luisteren, daarna gingen we jammen, dat is de manier waarop je het moet leren. Sommigen kunnen amper een gitaar vasthouden, 't zijn al vedetten. 'You have to learn it the hard way!'. Het is misschien niet de vlugste, maar wel de beste manier!"

In januari en februari 1937 trad het Count Basie Orchestra op in het bovengenoemde hotel: radio-opnamen van die concerten staan op 'The Count At The Chatterbox', het zouden de eerste opnamen zijn van Basie met Lester Young, ook Herschel Evans, Buck Clayton, Jo Jones speelden toen mee. De populaire Lawrence Welk Show werd soms vanuit William Penn uitgezonden. Ray leert saxofoon spelen op het instrument van zijn broer. Voorbeelden zijn Chu Berry (1908-1941), Pres (1909-1959), Herschel Evans (1909-1939), Ben Webster (1909-1973).

[...vervolg op de volgende pagina links](#)

Van 1941 tot 1943 speelt hij klarinet en tenorsax bij het orkest van Fletcher Henderson (1897-1952): Ray is 21. Bedenk even hoe jong die juist genoemde muzikanten stierven...

In die tijd musiceerde in Pittsburgh een groot aantal kleine bigbands, '9 pieces mostly'.

Zegt Crawford: "In de jaren vijftig en zestig waren het allemaal combo's, de bigbands zijn nooit helemaal weggevoerd, maar ook nooit helemaal teruggekeerd. Zelf hoor ik niet thuis in die stereotype orgelcombo's, ik speel uit economische noodzaak."

Zijn Registration Card uit 1941 (zie de afbeelding hiernaast) citeert zijn Employer's Name and Address: Louie Galafara Band, Van Buren Bay Inn, Dunkirk, N.Y., dus voor zijn Henderson-periode. Crawford raakt verzeild in een van die negenmansorkesten, geleid door Tom Enoch, die speelde in de trompetsectie van het legendarische Earl Hines Orchestra in 1941. Op zekere dag kwam Fletcher Henderson in de stad, die pakte meteen het hele orkest over. Hij voegde een extra trompet toe, plus een vierde sax en drie zangeresjes en een zanger, dat was dat! Bezetting ongeveer als volgt: Marion Boosey Hazel en John Michaux op trompet, Boogie Harris en Matthew Gee op trombone, saxen Rudy Powell, Grover Laughton, R.C. Hampton en jawel, ook Ray Crawford, pianist Linton Garner, broer van Erroll, Wesley Bass McCann, drummer Art Blakey. Ze speelden de bigbandnummers van die tijd, arrangementen die Fletcher voor Benny Goodman had geschreven, zoals 'String of pearls', in april 1945 verscheen een Goodmanversie op V-Disc.

Op zijn 22ste begint Crawford te reizen met Henderson. Weinig slaap, niet eten zoals het hoort, twee jaar lang. Crawford werd ziek, moest naar een ziekenhuis waar hij drie maanden zou blijven. Henderson beloofde hem: 'wees niet ongerust, je plaats blijft open'. Maar het werden twee jaar en zes maanden, meestal op de rug in het sanatorium Leech Farm, een stadsinstelling waardoor de kosten voor Crawford beperkt bleven. Hij leerde daar gitaar spelen. In de concertzaal van Leech Farm mocht hij al enkele shows spelen voor de patiënten. Toen hij het hospitaal verliet kon Ray door wat op te treden in eigen onderhoud voorzien. Het duurde nog zes jaar eer hij de sax ...[vervolg in de rechterkolom](#)

REGISTRATION CARD			
SERIAL NUMBER 5. 173	1. NAME (Print) Holland Ray Crawford		ORDER NUMBER 5. 3150
2. PLACE OF RESIDENCE (Print) 206 Rose St. Pittsburgh Allegheny Pa.			
(THE PLACE OF RESIDENCE GIVEN ON THE LINE ABOVE WILL DETERMINE LOCAL BOARD JURISDICTION; LINE 2 OF REGISTRATION CERTIFICATE WILL BE IDENTICAL)			
3. MAILING ADDRESS 206 Columbus St. Dunkirk, Chautauqua, New York			
(Mailing address if other than place indicated on line 2. If none insert word none)			
4. TELEPHONE	5. AGE IN YEARS 21	6. PLACE OF BIRTH East Liberty	7. OCCUPATION Musician
8. NAME AND ADDRESS OF PERSON WHO WILL ALWAYS KNOW YOUR ADDRESS Mary Founds, 206 Rose St. Pittsburgh, Pa.		9. EMPLOYER'S NAME AND ADDRESS Louie Galafara - Band -	
10. PLACE OF EMPLOYMENT OR BUSINESS Van Buren Bay Inn, Van Buren Bay, Dunkirk, N.Y.			
I AFFIRM THAT I HAVE VERIFIED ABOVE ANSWERS AND THAT THEY ARE TRUE.			
D. S. S. FORM 1 (Revised 4-9-41)		16-21430 <i>Holland Ray Crawford</i> (Registrant's signature)	

Crawfords militaire 'registration card' uit 1941.

weer mocht aanraken. Hij gebruikte maar één long, maar hij was al bekend als gitarist. Zijn favoriete gitaristen zijn Andres Segovia, Julian Bream, John Williams. Crawford: "Eigenlijk ben ik gitarist geworden om economische redenen. Toen ik geen sax meer mocht spelen wilde ik eigenlijk pianist worden, maar op dat ogenblik, 1942, waren er zoveel goede pianisten, Monk, Bud, Dodo, Art, wie wil nu nog piano gaan spelen als Tatum daar nog rondloopt. Er was alleen Django Reinhardt, maar die zat ver in Europa. Zo geraakte ik 'involved' met de gitaar".

In Pittsburgh speelde een populaire groep geleid door violist Joe Kennedy, met pianist Frederick Russell Jones (hij noemde zich als muzikant ook Fritz Jones en later Ahmad Jamal), en bassist Tommy Sowell. Three Strings heette die groep. Ray Crawford kwam erbij, The Four Strings. Kennedy was getrouwd, de anderen gingen in 1948 geluk zoeken in Chicago. Als het Fritz Jones Trio was daar werk in de Blue Note. De ene avond staat op het bord aan de club: Fritz Jones Trio, de volgende dag: het Ahmad Jamal Trio. Jones bekeert zich in 1951 tot de islam. Van 1944 tot 1955 is Crawford een vaste waarde in de formaties van pianist Jones/Jamal, eerst met Eddie Calhoun, dan Richard Davis en ten slotte Israel Crosby op de basstoel.

Een van de grote bewonderaars van het trio, omwille van populariteit door jazzpuristen afgebroken, was Miles Davis. Op de plaat 'Miles Ahead' liet Davis door Gil Evans een nummer van het trio, 'New rhumba', zo arrangeren dat hij noot voor noot op zijn trompet de solo's nablijes.

Terzijde: op 16 juli 2011 zou Ahmad Jamal optreden tijdens het Festival da Jazz in St. Moritz. Op basis van die moslimnaam werd een voorschot van 10.000 dollars op zijn bankrekening geblokkeerd door het US Government, mogelijk financiering van terroristische activiteiten, 'a donation to terrorism'. Amerikaanse jazzmusici treden graag op in Europa.

1951: Producer John Hammond ontdekte de Three Strings in de Embers Club, NYC. Volgt een platencontract voor Okeh, een afdeling van Columbia Records. **Mei 1952:** opname van 'Ahmad's blues', met duidelijk Crawford hoorbaar. In **1954** speelt het trio Jamal weken aan een stuk in de Kitty Kat Club in Chicago. In **1956** had hij genoeg van het trio, bij Jamal wordt hij niet vervangen door een gitarist, maar door een drummer, eerst Walter Perkins, later Vernell Fournier.

...[vervolg op de volgende pagina links](#)

Crawford blijft van 1956 tot 1960 nog vier jaar hangen in New York, commercieel werk, met een eigen groep in Minton's Playhouse, maar soms toch ook met trompettist Buck Clayton.

Een plaat werd opgenomen met zanger Babs Gonzales: "Johnny Griffin moest basklarinet of zoiets spelen, Melba Liston liet mij gitaar spelen terwijl gitarist Les Spann fluit moest spelen!".

In **1958** had Jamal zijn eerste grote hit. Crawford: "Ik werkte toen veel met Tony Scott, man, that was some experience, hij had een kwartet met soms drummer Ben Riley, bassist Lee Grinage, af en toe kwam Bill Evans aanzitten op piano. Hij speelde eigenaardige dingen, die Scott".

In februari **1960** trok Crawford naar Californië, hij had geen eigen huis, had een vrouw gehad en drie dochters. Een jazzfan met Facebook kan die misschien opsporen, maar er zijn zoveel Crawfords. Pittsburgh kan koud zijn, hij zoekt de zon en warm weer, en bovendien méér muzikale mogelijkheden aan de West Coast. Hij vond tijd om te studeren en te componeren. Arrangeren leerde hij bij Dick Grove aan het Pasadena College Of Music.

In **1959** begon Crawford een samenwerking met pianist-componist-arrangeur Gil Evans. Ray Crawford soleert mooi op 'Joy spring' en op luistertips 'La Nevada' en 'Snowfall' (zie het album 'Great Jazz Standards'). Pas in Los Angeles aangekomen, wordt hij al teruggeroepen. In oktober 1960 wordt een bigband gevormd voor een zesweken-engagement in de Jazz Gallery in New York, club geopend begin 1960. Met die bezetting neemt Gil Evans in november 1960 'Out Of The Cool' op, een van de eerste opnamen van Creed Taylor voor zijn nieuwe Impulse! Records. Gitarist in de club en op de plaat is Ray Crawford. "We hadden zestien weken samengespeeld, toen we in de studio's kwamen veranderde Gil plots alles. We hadden 'La Nevada' nooit zo gespeeld. Doe maar voort, zei Gil, „vandaar dat de introductie zo lang is geworden".

Zegt Crawford: die Gil Evans spullen zijn de enige opnamen die min of meer tonen waartoe ik in staat ben. In wezen ben ik een bigbandman die liefst van al tenorsax en fluit zou spelen, zelf dirigeren en als het moet ook gitaar.

Jazzcriticus en talentscout Nat Hentoff hoort Ray Crawford in de Jazz Gallery, [...vervolg in de rechterkolom](#)

Hentoff was met Archie Bleyer mede-eigenaar van Candid Records, dat leidde tot Candid-opnamen in februari **1961**. Crawford keert terug naar Californië. Wachten, wachten was de boodschap, maar zijn muziek werd niet uitgebracht, Candid stopte ermee na acht maanden na zowat 33 platen. Pas in 1977 verschijnen die op vinyl in Japan als 'I Know Pres', in 1988 een reissue in Europa als 'Smooth Groove', in Japan op cd in 1997.

Luistertip van het album 'Smooth Groove':
<https://www.youtube.com/watch?v=03YDIOPjxT8>

De Candid-catalogus werd opgekocht door zanger Andy Williams. In 1968 gaat deze over naar het Londense Black Lion Records van Alan Bates.

Op 1 maart **1965** vertoont de Avro op Nederland 2 een sextet met trompettist Dupree Bolton, saxofonist Curtis Amy, pianist Dolo Coker, Ray Crawford, bassist Vic Gaskin en drummer Ronnie Selico. Voor het televisieprogramma 'Frankly Jazz' van producer Frank Evans in Hollywood speelden deze zes musici vier nummers (opgenomen laat 1962) – Bolton was op 16 november 1962 losgelaten uit San Quentin; Art Pepper, Earl Anderza, Jimmy Bunn zaten er in diezelfde jaren ook.

Crawford nam een paar goede dingen op met pianist Onzy Matthews, die hield zich vooral bezig als begeleider van zanger Lou Rawls, jaren zestig. Ray leert bij Matthews saxofonist Curtis Amy kennen, gaat met hem samenwerken aan de Westkust, ook met orgelist Charles Kynard.

Elke jazzfan moet de plaat 'Katanga' van het Curtis Amy/Dupree Bolton Sextet uit februari 1963 leren kennen, met verkoopcijfer van minder dan 1.000 exemplaren. Trompettist Bolton (1929-1993), lange tijd in gevangenschappen, zal daar gehoord hebben over de moord op Patrice Lumumba in 1961 in Belgisch Kongo. Politiek gearrangeerde wraak door blanken en zwarten, deels rassendiscriminatie. Op 'Katanga' bespeelt Doug Sides de drums, diezelfde Sides woonde een tijdje in Amsterdam, Herbert Noord wijst ons op Doug Sides op 'Ellington My Way' van Joe Vanenhuizen, Frits Landesbergen, Hein van de Geyn (Timeless 419, november 1991). Zegt Vanenhuizen over Katanga: "Wat een prachtige muzikanten van wie wij het bestaan niet wisten. Ik durf te beweren dat geen enkele Europese groep dat niveau heeft gehaald."

Gil Evans Orchestra met Ray Crawford (op 2.05 min):
<https://www.youtube.com/watch?v=3F59tcTgiT8>

In **1966** is Ray Crawford soms in het orkest van Ray Charles, zie 'Driftin' Blues' in de navolgende discografische gegevens. Crawford verwierf reputatie als begeleider van orgelisten en in **1971** werd hij gehaald door de grootste, in elk geval de bekendste, Jimmy Smith.

In **1975** vroeg hij een uitkering wegens arbeidsongeschiktheid bij de Social Security, afgewezen.

Op 12 juli 1975 speelt Holland Ray Crawford met drummer Kenny Dixon in het Jimmy Smith Trio op het Finse Pori Jazz Festival, op 16 juli **1976** daar nog eens, nu met een Finse pianist en percussionist.

In februari-maart **1979** kwam Jimmy Smith op tournee met Ray Crawford en drummer Kenny Dixon, allen zwarten - doorgaans zit altijd een blanke in de formatie, hier saxofonist/fluitist John Phillips. De tournee was georganiseerd door platenlabel Black And Blue: organisator Simone Ginibre reisde per trein samen met de muzikanten; promotor Didier Tricard met de [...vervolg op de volgende pagina links](#)

minibus waarin orgel, gitaarversterker en drumstel. Grote steden werden aangedaan: Clermont-Ferrand (12/2), Pleyel en Parijs (16/2), Courchevel (20/2), Orange, Bordeaux, Toulouse en op 13 februari het Amphithéâtre de l'Institut Catholique in Angers. Dit concert kan je volledig beluisteren via 'Les Légendes du Jazz', France Musique, Jérôme Badini. Maurice Cullaz schrijft in Jazz Hot 359, maart 1979, "aan de zijde van Jimmy Smith, se trouvait un des plus grands guitaristes de sa génération, sa Funky Majesté Ray Crawford". Dat bevestigt Frits Lagerwerff in De Volkskrant: Jimmy Smith met zijn 'inflatiejazz', alleen Ray Crawford boeide hem 19 februari in Vredenburg, Utrecht.

Tijdens de toer moest Phillips eerder terugkeren wegens verbintenissen met Burt Bacharach. Crawford: "Maar Jimmy zal niet toelaten dat de gitarist plots fluit gaat spelen. Ik heb altijd mijn fluit mee, ook mijn tenorsax, ik oefen elke dag, ik hoop hier in Europa een zilveren mondstuk te vinden voor mijn fluit."

Tijdens zijn Europa-toer met Smith had Crawford als residentie 2691 North Lincoln, Altadena, California. Door zijn huwelijk in november 1979 verhuist Crawford naar Pomona, blijft daar drie jaar wonen.

Op 2 februari 1980 is Crawford At Bell's BBQ, Pomona, CA met orgelist Joel Santiago, trompettist Harold Howard, drummer Charlie Dumas en gelegenhedsvocalisten Big Buddy Hill en Helena Stewart. Op 8 februari is Jimmy Smith ook At Bell's met RC. Crawford speelt ook voortreffelijk orgel. Op 26 februari 1980 had Mark Weber een interview met Crawford, ik veronderstel in Pomona, dat gesprek is in 1982 gepubliceerd in Coda Magazine nummer 184, en is na te lezen op internet.

Op 30 maart 1980 is Holland R. Crawford in Widow Brumms, Claremont, CA met zijn reguliere formatie Howard en Dumas, nu met Keith Hanratty op orgel, nog eens op 21 april 1980.

Volgt een grote leemte. Hij is een tijdje verdwenen naar San Diego. Bleef Crawford anoniem als studiomuzikant spelen in opnamestudio's? Was hij teruggekeerd naar Pittsburgh?

Eigenaardig dat ons niemand een overlijdensbericht kon bezorgen, informatie over zijn begrafenis, of een eerbetoon door jazzmusici. Toch moet hij ergens begraven zijn: Los Angeles, Pittsburgh?

DISCOGRAFISCHE GEGEVENS RAY CRAWFORD

Volg zijn reisroute: Pittsburgh, Chicago, New York, Los Angeles, Hollywood, Pittsburgh. Crawfords platen vind je niet zomaar. Vraag ze in uw mediatheek. In de reguliere handel is het zoeken. Wie koopt nu een plaat van onbekende Ray Crawford? Soms liet ik platenummers weg, wegens heruitgaven op andere labels met andere codecijfers.

lente 1946, Pittsburgh, Joe Kennedy with the **Four Strings**, supervisie Mary Lou Williams

25 oktober 1951, Chicago, **Ahmad Jamal's** Three Strings, Ahmad Jamal, bassist Eddie Calhoun, vier tracks in de Columbia Studios voor Okeh/Epic/Sony

5 mei 1952, Chicago, **Ahmad Jamal's** Three Strings, Jamal-Crawford-Calhoun, vier tracks Okeh/Epic

januari 1954, Chicago, **Ahmad Jamal** Trio, Jamal, Crawford, bassist Richard Davis, vier tracks voor Parrot, platenlabel uit Chicago

23 mei 1955, Chicago, **Ahmad Jamal**, 'Chamber Music Of The New Jazz, Jamal, bassist Israel Crosby, acht tracks voor Argo

25 oktober 1955, New York, **Ahmad Jamal** Trio, Jamal, Crosby, in de Columbia 30th Street Studio

(Ahmad Jamal, Trio & Quintet Recordings with Ray Crawford, is een 2-cd op Cherry Red Records met zeven platen van 1955-1961)

16 juli 1958, New York, **Babs Gonzales Group**, 'Properly Presenting Babs Gonzales', origineel voor Hope/Esquire, deze vocalist met Les Spann, Charlie Rouse, Johnny Griffin, Horace Parlan, Peck Morrison, Roy Haynes plus vocal group The Modern Sounds, arrangementen Melba Liston (Fresh Sound 340, titel 'Voilà')

14 oktober 1958, Hackensack, NJ, vocalist Bill Henderson met **Jimmy Smith** Trio, orgelist Smith, drummer Donald Bailey, voor Blue Note

5 februari 1959, New York, **Gil Evans Orchestra**, 'America's No. 1 Arranger', met Johnny Coles, Jimmy Cleveland, Curtis Fuller, Budd Johnson, Steve Lacy, Tommy Potter, Elvin Jones in de Webster Hall (vier nummers op dubbel-elpee 'Pacific Standard Time', ook op 'Great Jazz Standards')

15-16-17 augustus 1960, Chicago, 'Listen To The **Ahmad Jamal** Quintet', Joe Kennedy Jr., Israel Crosby, Vernell Fournier, in de Ter-Mar Recording Studios, origineel Argo 673

18 & 30 november 1960, New York, **Gil Evans Orchestra** featuring Elvin Jones/Ray Crawford, 'Out Of The Cool', een bigband met Johnny Coles, Jimmy Knepper, Budd Johnson

10 & 15 december 1960, New York, twee titels met ongeveer dezelfde musici (de nummers van november-december staan op 'The Great Arrangers', plaat helpt gedeeld met Gary McFarland

26 januari & 10 februari 1961, New York, **Ray Crawford** Sextet, eerst als 'I Know Pres', later als 'Smooth Groove', Johnny Coles, Cecil Payne, Junior Mance, Ben Tucker, Frankie Dunlop in de Nola Penthouse Studios (met vier composities van Crawford: 'The compendium suite', 'Miss April', 'I know Pres', 'Smooth groove' en Steve Allen's 'Impossible' – Candid 79028, op origineel 'Smoove Groove', 'Pres' soms met s of z), supervisor Nat Hentoff

tussen juni 1962 en april 1963, New York, '**Quincy Jones** Plays Hip Hits', soms wordt Crawford vermeld

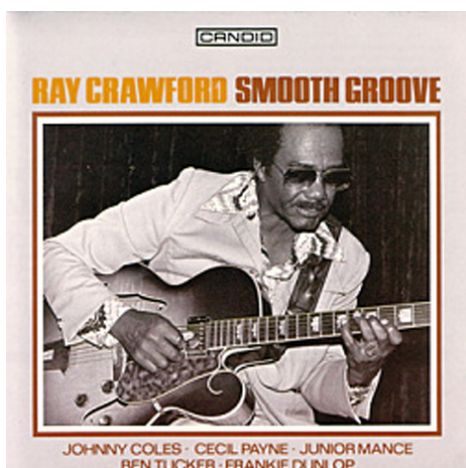
eind 1962, Hollywood, TV Broadcast, **Curtis Amy Sextet**, Dupree Bolton, Curtis Amy, Dolo Coker, Victor Gaskin, Ronnie Selico, programma 'Frankly Jazz', Frank Evans

3 februari 1963, Los Angeles, **Curtis Amy-Dupree Bolton** Sextet, Katanga, met Dupree Bolton, Curtis Amy, Jack Wilson, Victor Gaskin, Douglas Sides (origineel Pacific Jazz)

[...vervolg op de volgende pagina links](#)

30 maart 1963, Hollywood, **Ben Tucker** Quintet, 'Baby, You Should Know It', met vibrafonist Larry Bunker, Vic Feldman, Ben Tucker, in Conway Recorders, negentien tracks op Ava 27, op de helft van de elpee speelt Tommy Tedesco gitaar
 mei 1963, Los Angeles, **Sonny Stitt** Quartet, My Mother's Eyes, Charles Kynard, Doug Sides, met twee versies van het titelthema (Pacific Jazz)

Onzy Matthews Orchestra – Mosaic Select 29 – 51 nummers op 3cd – uitgebracht 2007. Bevat de 'Capitol's Blues With A Touch Of Elegance' (2 februari 1964) en 'Sounds For The '60's' (1 en 7 juli 1964- met hierop knappe Crawford op 'Ray-On blues') plus enkele extra's. Ray Crawford speelt 24 nummers mee tijdens acht sessies tussen 30 juli 1963 en 8 augustus 1964, doorgaans in de Capitol Studios, Los Angeles, een bigband met Sonny Criss, Curtis Amy, Clifford Scott, Dupree Bolton, Bobby Bryant, Bud Brisbois, Lou Blackburn, Richard Groove Holmes, Sweets Edison, Lou Rawls

'Smooth Groove', oorspronkelijk 'I Know Pres', op Candid.

20 augustus 1963, Los Angeles, **Lou Rawls**, 'Tobacco Road', met Onzy Matthews Orchestra, vier tracks met Bobby Bryant, Horace Tapscott, Lou Blackburn, Sonny Criss, Curtis Amy, Teddy Edwards of Clifford Solomon, Jay Migliori, Charles Chiz Harris (Capitol)

1963, Hollywood, **Charles Kynard**, 'Where It's At', feat. Clifford Scott, Crawford op 'I'll fly away', in de Pacific Jazz Studios, op de andere tracks Howard Roberts

28 januari 1964, Los Angeles, **Lou Donaldson**, Possum Head, Bill Hardman, John Patton, Ben Dixon, in de United Recording Studio, origineel voor Argo, later Chess/Vogue

juli 1964, **Richard Groove Holmes**, 'A Bowl Of Soul', orkest Onzy Matthews – Fingerpoppin' 117020 citeert Crawford als gitarist, maar zijn naam ontbreekt op de originele hoes uit 1966
 1964, Los Angeles, **Lorez Alexandria** and her Quintet, vocaliste Lorez, Paul Horn, Wynton Kelly, Al McKibbin, Paul Chambers, Jimmy Cobb, Crawford alleen op 'Satin doll', plaat 'Alexandria The Great' op Impulse, producer Tutti Camarata

1964, Los Angeles, **Lorez Alexandria**, 'More Of The Great' (Impulse), Crawford op één track

1964, Hollywood, **Della Reese** met musici uit het Onzy Matthews orkest, voor RCA

augustus 1964 en januari 1965, Hollywood, **Marvin Jenkins**, 'Big City', deze vocalist zingt een ode aan steden als Parijs, San Francisco, Kansas, St.Louis, Los Angeles, New York, Chicago, Memphis Tennessee. Jenkins was 25 jaar pianist voor Della Reese – op de hoes staat Hank Crawford gitaar

derde kwartaal 1965, **Ray Charles**, op 'Cryin' Time' met Billy Preston speelt Crawford een solo op 'Driftin' blues' van 6'25", met bassist Jim Crutcher, drummer Chiz Harris, arrangement Onzy Matthews, met onbekend orkest in de RPM Studios, Hollywood (ABC-Paramount 544), mogelijk is Crawford ook op 'Ray's Moods' en 'Together Again'

begin 1966, Los Angeles, **Miss Perri Lee** At The Parisian Room', Monk Montgomery, Wayne Robinson (Dot), Red Holloway was daar vijftien jaar programmaleider en baas in het huisorkest, de club werd afgebroken ter ere van het Ray Charles Post Office

Ray Crawford in 'It's about time':

<https://www.youtube.com/watch?v=M77yOaVv0Pw>

1970, Hollywood, **Tutti Camarata**, 'Tutti's Trombones', tien trombonisten met Frank Rosolino, met 'Tutti's Trumpets' van 27 april 1957, beide 'Tutti's' op een Avid-cd

11 september 1972, Los Angeles, **Jimmy Smith** Sextet, 'Bluesmith', met Teddy Edwards, Leroy Vinnegar, Donald Dean (Verve)

oktober 1974, Los Angeles, **Jimmy Smith**, 'Paid In Full', Larry Gales, Donald Dean (Mojo)

14 oktober 1974, Tel Aviv, Israel, **Jimmy Smith '75'**, trio met Smith-Crawford-Dean in het Mann Auditorium (Mojo)

24 februari 1975, Hollywood, **Sonny Criss** Quintet, Crisscraft, Dolo Coker, Larry Gales, Jimmy Smith in de Wally Heider Studios (Muse) (32 Jazz, Larry Gales, fout, niet op drums)

6 en 7 juli 1977, Hollywood, **Jimmy Smith**, 'It's Necessary', in zijn Supper Club, met Blue Mitchell, Harold Land, Teddy Edwards, John Phillips, Kenny Dixon (Mercury, Verve Jazz Masters 29)

16 augustus 1977, Hollywood, **Ray Crawford**, 'It's About Time', met Ronnell Bright, Herbert Lewis, Donald Dean in de Gold Star Studio (Dobro)

27 januari en 1 februari 1978, Los Angeles, **Jimmy Smith** Nonet, 'Unfinished Business', met Nolan Smith, John Phillips, Kenny Dixon (Mercury)

10 mei 1978, New York, **Ray Crawford**, 'One Step At A Time', Ronnell Bright, Henry Franklin, Donald Dean, 6 tracks in Gold Star Studio (Dobro) (United National) (Double Times)(Dance Plant Records) – sessies 16.8.1977 en 10.5.1978 op één plaat AMJ (Absurd Music Japan)

1978, Hollywood, **Tom Waits**, 'Blue Valentine', met Herbert Hardesty, Charles Kynard, Harold Battiste, Earl Palmer, opgenomen in zes sessies van 24 juli tot 26 augustus 1978 in de Filmways/Heider Recording Studio (Asylum) (Elektra) (Warner) **Erik Marcel Frans**

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 6 september 2021

- 1 Antonio Adolfo**
Jobim Forever
(AAM Music)
- 2 The Baylor Project**
Generations
(Be a Light)
- 3 Gerry Gibbs**
Songs From My Father
(Whaling City Sound)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(www.jazzweek.com\).](#)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Marcel Frans, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Erik Ineke, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Kortten, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Bart Noorman, Gijs Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 1 september 2021

Kaja Draksler. (Foto: Joke Schot)

[Paweł Brodowski, Jazz Forum:](#)
MARCIN WASILEWSKI TRIO
En attendant (ECM)
[Mike Flynn, Jazzwise:](#)
FERG IRELAND TRIO
Ferg Ireland Trio (Mondegreen Recordings)
[Anna Filipieva, Jazz.Ru:](#)
ALEXEY KRUGLOV & JAAK SOOÄÄR
Music Without Borders (ArtBeat Music)
[Jan Granlie, salt-peanuts.eu:](http://Jan.Granlie.salt-peanuts.eu)
MARIO PAVONE / DIALECT TRIO + 1
Blue Vertical (Out of Your Head Records)
[Christine Stephan, Jazzthetik:](#)
KUU!
Artificial Sheep (ACT)
[Viktor Bensusan, jazzdergisi.com:](#)
NIKOLAJ HESS
Spacelab & Strings (Sunnyside Records)
[Dick Hovenga, Written in Music:](#)
TIMO LASSY
Trio (We Jazz Records)
[Peter Slavid, LondonJazz News \(UK\):](#)
PETTER ELDH
Projekt Drums vol. 1 (Edition Records)
[Patrik Sandberg, JAZZ/Orkesterjournalen:](#)
NILS PETTER MOLVÆR
Stitches (BMG)
[Cim Meyer, Jazz Special:](#)
ELLA FITZGERALD
Ella At Zardi's (Verve Records)
[Lars Mossefinn, Dag og tid:](#)
HÅKON KORNSTAD TRIO
For You Alone (Jazzland Recordings)
[Matthieu Jouan, citizenjazz.com:](#)
KAJA DRAKSLER
Soothe My Soul, Feed My Thought (Idyllic Noise)
[Luca Vitali, Giornale della Musica:](#)
SKRIM
The Crooked Path (HUBRO Music)
[Madli-Liis Parts, Muusika:](#)
NILS PETTER MOLVÆR
Stitches (BMG)

De Europe Jazz Media Chart [geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door de Europe Jazz Media Group.](#)